

Abstrakt

Diplomová práce pojednává o vytváření lotyšského zákona o občanství v kontextu evropské integrace. Hlavním cílem práce je zodpovědět otázku, jaký vliv měly na vytváření zákona a jeho změny evropské organizace, zejména Rada Evropy, Evropská Unie a Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě. Sekundárním cílem práce je analyzovat, jaký vliv měli na formování zákona představitelé Ruské federace. Lotyšsko bylo roku 1940 anektováno Sovětským svazem, jehož součástí zůstalo až do roku 1991. Během sovětského období se na území Lotyšské SSR přistěhovalo mnoho rusky mluvících. Lotyšský zákon o občanství z roku 1994 byl velmi restriktivní, byl založen na principu právní kontinuity s meziválečnou Lotyšskou republikou. Zákon tak pouze obnovil občanství, tj. automaticky ho obdrželi ti, kteří byli občany Lotyšska před rokem 1940. Mnoho obyvatel obnoveného Lotyšska, zejména rusky mluvících, tak zůstalo bez občanství. Pravidla naturalizace byla nastavena, avšak tempo bylo příliš pomalé kvůli systému tzv. „naturalizačních oken“, který povoloval, aby se každý rok stala občany pouze určitá věková skupina obyvatel. Zástupci evropských organizací i Ruské federace proto naléhali na Lotyšsko, aby byl zákon liberalizován. Práce ukazuje, že evropské organizace měly vliv na liberalizaci zákona o občanství, zejména proto, že lotyšská zahraniční politika měla za cíl zapojit Lotyšsko do těchto organizací. Práce je založena na analýze primárních a sekundárních zdrojů, ukazuje, jak se lotyšská vláda a parlament řídily doporučeními západních organizací.